

деца средно за пет години. Малка е вероятността този прираст изведнъж да стане равен на нула. Дори да се приеме неговият размер да бъде наполовина от най-ниския, например 0.05, това означава че през 1997 г. стойността на коефициента трябва да бъде 1.76 деца. При запазване на отрицателен прираст в подобен размер през 2000 г. коефициентът следва да достигне 1.71 деца, през 2005 г. - 1.65, и през 2010 г. да спре някъде около 1.60. От друга страна, в резултат на стеклите се обстоятелства през 1997 г. бе достигнат минимум, който очевидно не е приемлив за населението на България. Както показват данните, започна процес на повишение за достигане на някакво равнище, около което плодовитостта може би ще се колебае през един по-продължителен период. Ако се проследи динамиката на процеса по данни за периоди с по-голяма продължителност, ще се установи, че положителният прираст за три години до 2000 г. възлиза на 0.18 деца (от 1.09 през 1997 г. на 1.27), или нарастването средно за година е приблизително 0.06 деца. През следващите пет години - от 2000 до 2005 г., общият прираст е едва 0.05 деца, т.е. средногодишният му размер е почти нищожен - едва 0.01 деца. След 2005 г. годишният прираст се установява в рамките на 0.04 - 0.06 деца.

В изменението на равнището на плодовитост са налице колебания, които са по-големи при проследяване на неговата динамика на базата на годишни данни. През 1998 г. повишението е едва 0.02 деца, докато за следващата 1999 г.

то е в размер на 0.13 деца. През 2000 г. има още едно нарастване на стойността на измерителя с 0.03 деца, последвано от спад с 0.06 до 1.21 деца, задържане на същото ниво и отново повишение. Тези колебания са нормални след сериозните сътресения в репродуктивния процес на нашето население. Колкото са по-големи отклоненията в едната посока, логично е да се появяват отклонения и в другата посока при търсене на „равновесното“ състояние.

При оптимистичен вариант, ако се допусне, че през следващите години ще се запази прираст от 0.06 деца, през 2010 г. тоталният коефициент ще бъде с размер около 1.58 деца. Тази стойност е близка до получената (1.60 деца) при разглеждане на трайната тенденция на понижние на равнището на плодовитост. Положителните изменения са преди всичко за сметка на раждането на първо дете в началото и на раждането на второ дете в края на изследвания период (табл. 4).

Причината за честото използване на понятието „вероятност“ е, че липсва теория, която да обяснява достатъчно приемливо динамиката на плодовитостта в частност и възпроизводството на населението като цяло през последните десетилетия. Една от възможностите е да се използва методът на аналогията със страни, които са по-напред с тези процеси, но на практика липсва подобен опит. Друга възможност е да се провеждат задълбочени анализи на съществуващите тенденции, структури на населението по различни признаци,